

Wspólny Język '05

W kolejnych odcinkach zamieszczane będą te fragmenty systemu WJ 05, które różnią się od rozwiązań przyjętych w systemie WJ 2000

1. Omówienie podstawowych różnic pomiędzy WJ 05 i WJ 2000

W jakim kierunku zmierza WJ 05?

Wspólny Język zyskuje na świecie coraz większą popularność. O dziwo, dzieje się tak w czasie, gdy polskie pary nie dominują tak na świecie, jak to było w niedalekiej przeszłości. Wspólny Język zyskuje zwolenników dzięki brydżowi w Internecie. Polscy brydżyści chętnie korzystają z tej formy gry, a ich zagraniczni konkurenci (czy też partnerzy) chcą nauczyć się, jak właściwie gra się tym tajemniczym „Polish Club”.

Wyjdźmy naprzeciw tym chęciom. Wspólny Język 05 tym się głównie różni od swoich poprzedników, że ma na celu stać się systemem międzynarodowym. Rezygnujemy więc z lokalnych rozwiązań, które są albo niedopuszczane na zagranicznych turniejach (jak otwarcie Wilkosza), albo trudne do strawienia dla naturalisty (jak na przykład skomplikowana definicja otwarcia 1♦ w systemie WJ 2000). Kolejnym celem jest usunięcie pewnych oczywistych słabości WJ, z którymi jak dotychczas nikt nie miał siły walczyć, takich na przykład jak dalsza licytacja po sekwencji 1♣ – 3BA (gdy otwierający nie ma słabego wariantu trefla). System licytacyjny nie może stać w miejscu. Pewne rozwiązania po prostu nie wytrzymują próby czasu. Prawie żadna para polskiej czołówki nie gra klasyczną odwrotką (4-4, 5-5), czy otwarciem południowoafrykańskimi (4♣ na kiery, 4♦ na piki). Coś w tym musi być – podążajmy śladem czołówki.

Wreszcie, mam nadzieję usunąć pewne niespójności, które wkraśli się do systemu WJ 2000, na które zwrócili uwagę wnikliwi czytelnicy.

W przeciwieństwie do wersji WJ 95 i WJ 2000 tym razem nie poprzedzam publikacji nowego systemu ankietą. Zależy mi przede wszystkim na spełnieniu powyższych celów bez dokonywania rewolucji w przyjętych i dobrze funkcjonujących rozwiązaniach.

Różnice w otwarciach

Otwarcie 1♦ – z czwórki

W systemie WJ 2000 1♦ otwieraliśmy albo z piątki, albo z czwórki przy trójkolorówce lub piątce trefli. W wersji 05 proponuję uprościć definicję otwarcia 1♦. Otwarcie to damy z czwórki (tak jak w pierwszych wersjach Wspólnego Języka). Podam kilka argumentów za taką zmianą:

- Stosując dotychczasowe ustalenie nie wiedzieliśmy, czy można partnera poprzeć z trójką kar z obawy przed zastaniem u niego czwórki. W rezultacie musieliśmy i tak popierać dopiero z czwórką.
- Można by się zastanawiać nad otwieraniem 1♦ zawsze z piątki (jak 1♥ i 1♠) – ale wtedy nierówne układy z czwórką karo byłyby nie do wylicytowania.
- Dzięki otwarciu 1♦ z czwórki odciążamy i tak przeładowane otwarcie 1♣.
- Przyjęcie takiego rozwiązania jest łatwiejsze do zrozumienia dla nowych adeptów Wspólnego Języka; gracie początkujący nie będą musieli przyjmować skomplikowa-

nej definicji otwarcia 1♦, a brydżyści zagraniczni otrzymają rozwiązanie, które jest bliższe ich przyzwyczajeniom.

Otwarcie 2♦ – Multi (słabe dwa na kierach i pikach)

Z rozrzwinięciem żegnamy starego, dobrego Wilkosza. Pomimo starań polskich graczy Wilkosz nie został przyjęty do zestawu konwencji dopuszczalnych na zagranicznych turniejach i w rezultacie wszystkie pary polskie, które grywają poza Polską lub w Internecie, wycofały się z tej konwencji. W zamian stosowane są „polskie dwukolorówki”: 2♥ (kiery i inny) oraz 2♠ (piki i młodszy). 2♦ natomiast stosowane jest jako „ograniczone Multi”: słabe dwa na kierach lub pikach. I okazuje się, że to rozwiązanie ma szereg zalet. Najważniejsze z nich to: unikanie sytuacji, gdy „na zgadnięcie” po Wilkoszu gra się kontrakt 2♦ na trzech atutach, możliwość szybkiego przyblokowania przeciwnika po otwarciu dwukolorowym (np. 2♥ – pas – 4♥) oraz możliwość zagrania z dobrej ręki po otwarciu słabe dwa na kolorze starszym (np. kontrakt 4♥ na długich kierach najczęściej znacznie lepiej gra się z drugiej ręki – tej z krótszymi kierami, a to konwencja Multi świetnie umożliwia).

Otwarcia 2♥, 2♠

Jako się rzekło, otwarcia te zmieniają swoje znaczenie: 2♥ oznacza dwukolorówkę 5-5 z kierami i innym kolorem (mogą nim być również piki), a 2♠ oznacza dwukolorówkę na pikach i kolorze młodszym. Oba otwarcia są w sile Wilkosza.

Otwarcia 4♣, 4♦

Można zaobserwować odejście od konwencji „teksas południowoafrykański”. Otwarcia 4♣, 4♦ przydają się jako naturalne, blokujące. Przed pasem partnera są dawane z kartami na tyle niezrównoważonymi, że nie rokują powodzenia kontraktowi 3BA.

Odpowiedzi

Odpowiedzi po 1♣

Największą chyba rewolucją w systemie są odpowiedzi 1BA i 2BA na otwarcie 1♣. Otóż proponuję, aby odpowiedź 2BA była forsująca do dogranej (12+) bez starszych czwórek i młodszych piątek. W tej sytuacji rolę odzywki le♦ o inwitującej pełni odpowiedź 1BA, którą damy z siłą 9-11. Z kartą do 8 PC bez starszych czwórek odpowiadamy 1♦. Przedstawię zalety tego rozwiązania:

- odpowiedź 3BA blokowała praktycznie licytację, gdy otwierający miał ręce niezrównoważone z treflami (od 16 PC) lub silnego trefla
- można zagrać końcówkę na sile rozłożonej 11 (10) do 14 PC. Otwierając 1♣ na 14 punktach po odpowiedzi 1BA możemy spokojnie pozwolić sobie na inwit 2BA
- jeśli silny trefla na składzie zrównoważonym (18+PC) trafia do karty bez starszych czwórek o sile 7-8 PC, kontrakt 3BA rozgrywany jest z silniejszej ręki

- trudniej jest nas złapać na kontrę; w tradycyjnej licytacji: 1♣ - 1♦ - 1♥ - 1BA – pas można było w ciemno dawać kontrę, bo licytacja wskazywała bilans 17 – 20 PC. Teraz wskazuje bilans 17 – 22 i kontra jest ryzykowna
 - zwalnia się jedno ze znaczeń odpowiedzi 1♦: z kartą 16+ punktów na składzie zrównoważonym teraz odpowiadamy 2BA. W zamian za to do odpowiedzi 1♦ dochodzi karta o znaczeniu: karta forsująca do dogranej bez starszych czwórek (12+), niedobra do zajęcia bez atuu (np. z niechronionym starszym dublem). Ta zamiana umożliwia zagranie kontraktu bezatutowego z lepszej ręki.

Odpowiedzi po 1♦, 1♥ i 1♠

Po otwarciu 1♦ odpowiedzi 1BA i 2BA zachowują swoje znaczenie: odpowiednio (7-11) i (11-12) punktów.
 Po otwarciach 1♥ i 1♠ odzywka 2BA jednoznacznie oznacza kartę inwitującą do dogranej z fitem w kolorze otwarcia (poprzednio: co najmniej inwit).
 Wprowadzamy dwa typy Splinterów: słabe – 3♠ po otwarciu 1♥ i 3BA po 1♠ oznaczające dowolną krótkość w sile 9-12 PC, i silne (13 – 16 PC) – sprzedawane „naturalnie”.

Odpowiedź 2BA po otwarciu 2♣

Odpowiedź 2BA po otwarciu 2♣ jest konwencyjna o znaczeniu: „partnerze, licytuj 3♣”. Dajemy ją z dwoma typami rąk: blokującą na treflach lub forsującą dwukolorówką bez trefli. Odzywka taka ma zalety zarówno taktyczne (wyblokowanie przeciwników), jak i techniczne: z rękami dwukolorowymi po otwarciu 2♣ praktycznie nie ma jak licytować.

Dalsza licytacja

2BA po powtórzeniu koloru starszego

Po odpowiedzi 1 over one i powtórzeniu koloru starszego 2BA jest forsujące na jedno okrażenie, np. w sekwencji:

Charakterystyka otwarć

Otwarcie	Opis	Komentarz
1♣	1) 12 – 14 skład równy 2) 15+, na treflach 2) 18+, dowolny	1) nie ma obowiązku otwierania na 12 PC 2) karta za silna na otwarciu 2♣ – Precision 3) W tym również forsing do dogranej
1♦	1) 12 – 17 na czwórce	możliwy układ: 4 kara, 5 trefli
1♥, 1♠	11 – 17 na piątce	
1BA	15 – 17, bez starszych piątek	
2♣	Precision	(11)12 – 14(15), 6 trefli lub 5 trefli i st. czwórka
2♦	6-11 Multi	tylko słabe 2 na jednym starszym
2♥	6-11 5♥ i inna piątka	
2♠	6-11 5♠ i młodsza piątka	
2BA	6-11, młodsze (55)	
3 w kolor	blokujące	siedem kart w kolorze
3BA	gambling	pełny kolor młodszy (7 kart), nic więcej
4♣, 4♦	naturalne	

Odcinek 2. Otwarcie 1♣

Odpowiedź 1♦

Odpowiedź 1♦ ma obecnie jedno z trzech znaczeń:

- 0 – 8 bez starszej czwórki
- 9 – 11 na układzie niezrównoważonym bez starszej czwórki
- 12+ na układzie zrównoważonym – karta niedobra do zajęcia bez atuu

Wariant b) pozostał niezmienny w stosunku do wersji WJ 2000; niezbędne jest omówienie wariantów a) i c).

1♥ – 1♠ – 2♥ - 2BA można jeszcze zatrzymać się w 3♥, ale nie wolno spasować na 2BA.

Inna odwrotka

Przyzwyczailiśmy się do naszej dobrej odwrotki: 4-4, 5-5, ale okazuje się, że większość czołowych par polskich doszła do wniosku, że nie jest to optymalne rozwiązanie. Wydaje mi się, że rozwiązanie, które zaproponuję, zwane Bubrotką od jej propagatora (autora?, Stasia Bubu Gołębiowskiego) zyskuje ostatnio największą popularność.

Licytacja po 1BA

Nie chcę proponować schematów relayowych – nie w tym kierunku podążają systemy licytacyjne. Zaproponuję coś w miarę naturalnego.

Licytacja po otwarciu 1♦ i odpowiedzi 2♣ (2♦)

Zmiany związane są z otwarciem 1♦ z czwórki.

Licytacja po interwencji

Po otwarciu kolorem starszym i wejściu przeciwnika poparcie z przeskokiem na wysokości trzech jest blokujące; kolor przeciwnika oznacza inwit do dogranej z fitem (lub „zły forsing”), a 2BA jest forsingiem do dogranej z fitem (najczęściej czterokartowym) w kolorze otwarcia w składzie. (Naturalne 2BA zastąpione jest przez kontrę negatywną i 2BA w następnym okrażeniu).

Wejścia

Z nowych rzeczy w tej fazie licytacji czytelnicy mogą spodziewać się propozycji obrony po otwarciu 2♦ (Multi lub Wilkosz), oraz obrony po słabym bez atuu.

Przykłady:

1♣ – 1♦
1♥(1♠) – 1BA

Obecnie odzywka 1BA oznacza siłę 5-8 PC – poprzednio oznaczała siłę 5-6 PC. Jeśli otwierający ma wariant przygotowawczy trefla, to nic się nie zmienia, gdyż i tak musi pasować (a tylko przeciwnicy nie są pewni, czy należy się kontra z bilansu). Podobnie nie widać różnic, gdy otwierający ma silnego trefla. Skoro nie dał przeskoku, to o szlemiku nie ma co marzyć. Problem stanowić może strefa 16-18 punktów na treflach. Proponuję następujące ustalenia:

1♣ – 1♦
1♥(1♠) – 1BA
2♣ – ?

Otwierający wskazał siłę 16+ punktów na starszej czwórce i piątce trefli. Odzywka ta jest **forsująca** (otwierający może mieć kartę silną – trudną do sprzedania, np. układ 5431). Odpowiadający ma do wyboru nieforsujące odzywki naturalne: 2BA i 3♣ z siłą 5-6 PC oraz silniejsze odzywki pozostałe (np. 2♦, drugi starszy), które są quasi-naturalne (pokazują kolor lub zatrzymanie) i wskazują górę negatu: 7-8 PC.

Niezwykle przydatny powinien okazać się wariant c) odpowiedzi 1♦. Bardzo często przychodzi nam karta, z którą zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami musielibyśmy zalicytować 3BA pomimo wyraźnej niechęci do zajmowania bez atu. Przykłady takich rąk:

- ♠32 ♥432 ♦KDW10 ♣AKW3
- ♠AK2 ♥32 ♦KW97 ♣D1076
- ♠A32 ♥A32 ♦A432 ♣K32

W przykładzie a) wiemy, że wist w dowolny kolor starszy prawie na pewno będzie mniej groźny, gdy kontrakt ustawimy z ręki partnera. W przykładzie b) nie chcemy rozgrywać, bo boimy się śmiertelnego wistu w kiera. W przykładzie c) mamy zatrzymanie we wszystkich kolorach, ale doświadczenie podpowiada nam, że praktycznie wist w każdy kolor lepiej zostanie przyjęty, gdy na wiście będzie przeciwnik z prawej, a rozgrywać partner.

Obecnie z każdym typem takich rąk odpowiadamy 1♦.

Co dalej?

Po odpowiedziach 1♥ lub 1♠ odzywka skacząca w drugi kolor starszy mówi: „licytuj 3BA – chyba, że masz silnego trefla (lub od 16-u na treflach) – nie chcę grać ze swojej ręki”. I nie martwimy się wcale, że któregoś koloru nie trzymamy.

Otwarcie 1♣ w słabym wariacie oznacza rękę zrównoważoną (1♦ jest z czwórki), więc i tak nic innego nie można zagrać (a nieraz przeciwnicy nie trafiają wistu).

Czyli:

1♣ – 1♦
1♠ – 3♥ = licytuj 3BA

Po odpowiedzi 2♣ skoki na 3♥ i 3♠ oznaczają ten sam wariant odpowiedzi 1♦ i jednocześnie wskazują kolor, który lepiej trzymamy (kiery w przykładzie a), ha, ha, ha)).

Odpowiedź 1BA

Odpowiedź 1BA oznacza obecnie siłę 9-11 PC. To rozwiązanie ma przede wszystkim tę zaletę, że otwierający może całkiem spokojnie zainwitować dograną z siłą 14 PC na składzie zrównoważonym. Ponadto ułatwiona zostaje licytacja po rebidzie 2♣:

1♣ – 1BA

2♣ = forsing do dogranej na treflach (16+)

Odpowiedź 2BA

Odpowiedź 2BA jest **forsująca** do dogranej i oznacza kartę od 12 PC na składzie zrównoważonym bez starszych czwórek i młodszych piątek. Ręka odpowiadającego dobrze nadaje się do zagrania bez atu ze swojej ręki (gdyby tak nie było, zalicytowałby on 1♦). Przykłady rąk:

- ♠AD5 ♥K10 ♦D1098 ♣W1076
- ♠AD ♥KD10 ♦KW98 ♣AD103
- ♠D3 ♥AW ♦DW876 ♣DW65

Ręka a) to karta graniczna – dół odpowiedzi 2BA. Ręka b) dobrze rokuje na szlemika – na pewno nie poprzestaniemy na 3BA, które zapewne za chwilę usłyszymy od partnera. Karta c) może wydawać się podejrzana. Dlaczego zajmować bez atu, gdy mamy do zgłoszenia piątkę, a jeden z kolorów starszych trzymamy drugą damą? Otóż w karcie jest tyle lew przegrywających, że o kontrakcie 5 w młodszy przy słabym wariacie otwarcia nie ma co marzyć, a doświadczenie uczy, że bez atu często dobrze jest zająć, mając w kolorze drugą damę (gdy partner ma trzeciego (czwartego) asa lub króla, to lepiej grać z naszej ręki).

Otwierający ze słabym wariantem trefla zawsze licytuje 3BA.

Prawdziwą korzyść daje to ustalenie wtedy, gdy otwierający ma silnego trefla. Załóżmy, że posiadamy silnego trefla na pięciu pikach i młodszej czwórce, a po naszym otwarciu 1♣ padłaby staromodna odpowiedź 3BA. Jak zabrać się do uzgadniania koloru? Przy obecnym rozwiązaniu mamy na to całe okrażenie więcej.

Podobną korzyść uzyskuje się przy wariacie otwarcia 16+ na treflach. Można teraz poniżej granicy 3BA sprawdzić, czy kontrakt firmowy nie ma rozsądnej alternatywy lub ewentualnie z pełną informacją o bilansie i uzgodnieniu kolorów pozełgować w stronę szlemika.

Bubrotka

Jednym z najzagorzalszych orędowników zmiany systemu odpowiedzi po odwrotce jest Stanisław *Bubu* Gołębiowski. Wszyscy jeszcze grali „po Bożemu 4-4, 5-5, a on namawiał kolejnych partnerów do zmiany konwencji. Praktyka pokazała, że konwencja *Bubrotki* nieźle się sprawdza i dzisiaj prawie wszystkie pary czołówki odeszły od klasycznych odpowiedzi na odwrotkę. Proponowany tutaj schemat być może nie jest identyczny, ale na pewno podobny do oryginalnej *Bubrotki*:

2♥ – słaby na czwórce (7-10)

2♠ – silny na czwórce (11+)

2BA – silny na co najmniej piątce (11+)

3♣ – czwórka starsza i piątka trefli (9-11)

3♦ – czwórka starsza i piątka kar (9-11)

3♥ – słaby na piątce; karta nie zrównoważona

3♠ – słaby na piątce; karta zrównoważona (najczęściej 5332)

3BA – słaby na (co najmniej) szóstce

Na wysokości czterech Splintery na szóstce w sile 7 – 10.

Idea jest taka, że im wyższa odpowiedź, tym bardziej precyzyjna informacja. Po odpowiedzi 3♥ można wprowadzić dalsze pytania: 3♠ – pytanie o singla i ewentualnie 3BA (jeśli założymy, że 3♥ wyklucza granie 3BA) jako pytanie o boczną czwórkę.

Odcinek 3. Otwarcia 1♦, 1♥, 1♠

Otwarcie 1♦

Otwarcie 1♦ oznacza co najmniej cztery karty w kolorze karowym (można zrezygnować z tego otwarcia na korzyść 1♣ ze słabą czwórką i układem zrównoważonym).

Odpowiedzi 1♥, 1♠

Odpowiedzi te nie różnią się w systemie WJ 05 od systemu WJ 2000. Trochę zmienia się dalsza licytacja. Przykłady:

1♦ – 1♥(♠)

1BA – skład równy na czwórce lub piątce karo (po 1♠ może być 1444)

1♦ – 1♥(♠)

2♦ – szóstka karo

1♦ – 1♥(♠)

1BA – 2♣ = Magister (pytanie o fit w swoim kolorze); dopiero w kolejnym okrążeniu odpowiadający będzie mógł próbować wyciągnąć informacje o ewentualnej piątce karo

1♦ - 1♠

2♠ - 2BA (forsujące pytanie)

?

3♣, 3♥ – pokazanie singla w układzie 5431

3♦ – pięć kar bez singla

3♠ [3BA] – słabe [silniejsze] w układzie zrównoważonym

Licytacja przebiega analogicznie przy uzgodnieniu kierów, ale wtedy pokazanie singla może oznaczać układ 5431 albo 4441.

1♦ - 1♥

1♠ - 2♣ (czwarty kolor)

?

2♦ – piątka karo – dół otwarcia

2♥ – trzy kiery, czwórka karo lub dół otwarcia z piątką karo

2♠ – piątka karo, cztery piki – góra otwarcia

2BA – skład równy (12 – 14)

3♣ – czwórka trefli

3♦ – sześć kar, góra

3♥ – piątka kar, trzy kiery, góra otwarcia

Odpowiedź 2♣

Odpowiedź 2♣ nie forsuje do dogranej tylko w przypadku powtórzenia trefli w następnym okrążeniu (inwitujące).

Po odpowiedzi 2♣ konieczne wydaje się określenie liczby kar. Dlatego:

2♦ = 5 kar, dół otwarcia

2♥, 2♠ = układ 54 w sile rewersu

2BA = 12 – 14, bez piątki karo

3♣ = forsujące (raczej z czterema treflami), ale nie obiecuje nadzwyczajnych nadwyżek – nieraz lepiej trochę naciągnąć niż zająć bez atutu ze złej ręki.

Odpowiedź 2♦

Odpowiedź 2♦ oznacza rękę od 10 PC na czwórce karo i jest forsująca. Partnerzy mogą zatrzymać się w kontrakcie 3♦ (lub 2BA, ale tylko wtedy gdy otwierający odpowie 2BA). Po odzywce 2♦ otwierający z wariantem równym i czwórką karo w miarę możliwości licytuje 2BA (jednak nie jest to wskazane z niechronionym dublem w kolorze starszym). Rebidy 2♥, 2♠, 3♣ są naturalne (forsujące, rzecz jasna). Rebid 3♦ oznacza 5 kar i słabą kartę. Dalsza licytacja odbywa się według zasad quasi-naturalnych z zastrzeżeniem, że zaliczowanie 3♦ przez dowolnego z graczy oznacza rękę minimalną w ramach dotychczasowej karty.

Odpowiedzi 1BA i 2BA

Odpowiedzi 1BA i 2BA mają takie samo znaczenie, jak w WJ 2000 (odpowiednio 7-10 i 11-12 bez starszych czwórek).

Odpowiedź 3♦

Odpowiedź blokująca – jej charakter zależy od założeń

Otwarcia 1♥ i 1♠

Odpowiedź 2BA

Po otwarciach 1♥ i 1♠ zmienia się znaczenie odzywki 2BA. W WJ 05 oznacza ona dokładnie inwit do dogranej z fitem. Uwaga: inwit może być tylko niewiele silniejszy od bloku z fitem. Na przykład w założeniach korzystnych z kartą: ♠D654 c3 ♦W10732 ♣K54 nie możemy blokować 3♠, bo jest to karta za silna. Możemy sobie pozwolić na odpowiedź 2BA. Otwierający ma możliwość sprawdzenia rodzaju inwitu poprzez pytanie 3♣. Odpowiedzi są następujące:

- 3♦ – dół inwitu na układzie równym bez układu (9-10 PC)
- 3 w kolor uzgodniony: blokinwit (słaby inwit układowy; 6-9 PC)
- trzy w drugi starszy: góra inwitu z fitem czterokartowym i dobrym układzie. Ta odpowiedź daje realną szansę zagrania gry premiowej.
- 3BA: góra inwitu na układzie równym (11-12 PC)
- 4 w kolor uzgodniony: góra inwitu na układzie nierównym; fit raczej trzykartowy

Odpowiedź 2♣

Odpowiedź 2♣ staje się trochę mniej naturalna niż w WJ 2000, bo dajemy ją również z kartą forsującą do dogranej, fitem w kolorze partnera, bez dobrego koloru.

Forsujące 2BA po powtórzeniu koloru starszego

Po odpowiedzi one over one (czyli 1BA po 1♥ albo 1♠ lub 1BA po otwarciu 1♥) 2BA jako kolejna odzywka odpowiadającego jest forsująca na jedno okążenie (forsuje do wysokości trzech w kolor otwarcia). Na przykład:

1♥ – 1♠

2♥ – 2BA (pytanie)

?

3♣, 3♦ – singiel trefl (karo) – nie zapewnia trzech pików

3♥ – dół otwarcia – raczej bez trzech pików

3♠ – trójka pik bez singla

3BA – góra otwarcia bez singla i trzech pików

1♠ – 1BA

2♠ – 2BA (forsing do 3♠)

3♣, 3♦, 3♥ – wskazanie krótkości

3♠ – dół bez singla

3BA – góra bez singla

Słabe i mocne Splintery

Konwencja Splintera jest chyba najbardziej skutecznym gadżetem strefy szlemowej. Okazuje się bowiem, że znacznie częściej mamy okazję zagrać i wygrać szlemika opartego na lewach przebitkowych niż opartego na sile karty. Dlatego też Splinter wzmacnia swoją pozycję na rynku konwencji szlemowych – co więcej powstała jego „słabsza odmiana”, która zyskuje coraz większą popularność.

Doświadczenie uczy, że w przypadku, gdy Splinter trafia do wyłączenia, wygranie szlemika może umożliwić połączona siła rąk już od 26 PC, a przeciętnie będzie to pewnie około 28 PC). Załóżmy, że przeciętna siła otwarcia ze strefy 12 – 17 to 14 punktów. W tej sytuacji średnia siła Splintera powinna się wahać w okolicach 13-14 PC. Idąc dalej, po otwarciu partnera Splintera dajemy z kartą o sile 12 do 15 PC. Szerszy przedział nie pozwala podjąć decyzji żadnemu z partnerów.

Partner otwiera 1♥. Posiadamy kartę: ♠A432 ♥D432 ♦2 ♣K432. Partner może posiadać takie 15 punktów: ♠K5 ♥AK1087 ♦432 ♣AD4. Wtedy szlemik jest znakomity. Jeśli jednak zaliczujemy 4♦, a partner dostanie coś takiego ♠D6 ♥AKW105 ♦A43 ♣D65, to trudno będzie go powstrzymać przed szlemikiem, pomimo że kontrakt 5♥ jest w zagrożeniu.

Zapobiegnięciu takiej sytuacji służy rozróżnienie dwóch rodzajów Splinterów: słabego w sile (8)9 – 12 PC i silnego w sile (12)13 – 16 PC.

1♥ – 4♣, 4♦ – silny Splinter (odpowiednio: krótkość trefl, karo)

1♥ – 3BA – silny Splinter – krótkość pik

1♥ – 3♠ – słaby Splinter; nieznana krótkość

Otwierający może zaspokoić swoją ciekawość poprzez pytanie o krótkość: 3BA.

1♠ – 3BA – słaby Splinter, a po nim 4♣ jest pytaniem o krótkość

1♠ – 4♣ 4♦, 4♥ – silne Splintery

Odcinek 4. Otwarcia 1BA, 2♣

Licytacja po otwarciu 1BA

Można zauważyć tendencję otwierania 1BA ze starszą piątką. Wskazania do takiego otwarcia mogą być następujące: 1) słaby kolor, dobre boki – karta dobra do bez atu, 2) trzy karty w drugim starszym kolorze; wtedy otwarcie 1BA umożliwia łatwe znalezienie drugiego koloru starszego i zagranie kontraktu z silniejszej ręki. Idąc naprzeciw tym tendencjom musimy umożliwić sprawdzenie posiadania piątki starszej przez otwierającego.

Odchodzimy od drabinkowego pytania o skład (Staymana rozkładowego). Zadaje się maksymalnie dwa pytania i przechodzi do licytacji naturalnej. Wynika to z faktu, że o wyborze kontraktu często lepiej decydować się nie na podstawie układu ręki lecz położenia figur.

I wreszcie odpowiedź 2BA wróciła do łask w swoim naturalnym znaczeniu – konwencje z rękami inwitującymi: 2♣ (2♠) stawały się zbyt informacyjne, na przykład 2♠ mogło być skontrolowane przez obrońcę.

Stayman 2♣

Odpowiedzi:

2♦ – brak starszych czwórek. Po tej odpowiedzi odpowiadający może ponownie zapytać o skład – przez 2♠.

Jednak po pasie 2♠ jest naturalne, nieforsujące (pięć pików, cztery kiery).

1BA – 2♣

2♦ – 2♠

?

2BA – obie młodsze czwórki -> dalej licytacja toczy się naturalnie

3♣ – piątka trefli -> dalej licytacja toczy się (quasi)naturalnie

3♦ - piątka kar -> dalej licytacja toczy się (quasi)naturalnie

3♥ – czwórka trefli (4333)

3♠ – czwórka kar (4333)

1BA – 2♣

2♦ – 3♣(3♦) = naturalne: przed pasem forsujące, po pasie inwitujące.

2♥ – cztery kiery (nie wyklucza czterech pików). Po tej odpowiedzi 2♠ i 2BA są nieforsujące (2♠ słabsze, układowe). Odpowiadający może również zadać następne pytanie przez 3♣. Po nim otwierający pokazuje boczną czwórkę (jeśli może; nie może pokazać trefli) lub powtarza kiery, gdy ma ich pięć.

1BA – 2♣

2♥ – 3♦ !

Silne uzgodnienie kierów (3♥ jest inwitem do dogranej). Po tej odzywce można jeszcze zagrać kontrakt 3BA na ośmiu kierach!

2♠ – cztery piki bez czterech kierów. Można spytać o dalszy skład przez 3♣. 3♦ jest naturalne (przed pasem forsujące, po pasie inwitujące), a 3♥ jest silnym uzgodnieniem pików (można zagrać jeszcze 3BA na ośmiu pikach!).

Transfery 2♦, 2♥

Na całym świecie gra się tak, że po teksasie (i przyjęciu) nowy kolor forsuje do dogranej, np:

1BA – 2♥

2♠ – 3♣ = piki i trefle, forsing do dogranej

Nie będziemy się przeciwstawiać tej tendencji, jednak trzeba pamiętać, że w tej sytuacji licytacja:

1BA – 2♥

2♠ – 2BA

nie musi oznaczać układu 5332 – można tak zalicytować na przykład z dowolnym układem 5422. Natomiast licytacja:

1BA – 2♥

2♠ – 3♠

nie przyrzeka na 100% sześciu pików. Tak zalicytujemy na przykład z ręką: ♠KDW65 ♥6 ♦W986 ♣W105.

Inne odpowiedzi

2♠ - transfer na trefle – jednoznacznie.

2BA – inwit do 3BA

3♣ – transfer na kara: słaby („spasuję na 3♦”) lub silny (forsujący do dogranej)

3♦ – inwitujące na karach

3♥, 3♠ – konwencja 5431

Otwarcie 2♣

Otwarcie 2♣ nie zmienia swojego znaczenia – jednak zmieniają się odpowiedzi po tym otwarciu:

2♦- pytanie

2♥, 2♠ – naturalne nieforsujące na co najmniej pięciokartowym niezłym kolorze (6-10 PC)

2BA – transfer na 3♣: słabe podniesienie trefli lub dwukolorówka bez trefli

3♣ – lepsze podniesienie niż 2BA

3♦ – forsing na karach

3♥, 3♠ – inwit na kierach

Odpowiedź 2♦

2♦ jest pytaniem. Odpowiedzi:

2♥, 2♠ – czwórka

2BA – sześć trefli bez singla

3♣ – sześć trefli i singiel (dalej 3♦ jest pytaniem o singla)

Odpowiedź 2BA

Po otwarciu 2♣ najtrudniejsze do licytacji są ręce dwukolorowe z silną kartą: nie można zgłosić pierwszego koloru, bo odpowiedzi 2♥ i 2♠ są nieforsujące; z kolei przejście przez 2♦ powoduje, że zgłaszanie kolorów zaczyna się na wysokości trzech. Rozwiązaniem tej trudności jest zyskujące coraz większą popularność sztuczne znaczenie odzywki 2BA: sign off na treflach lub dwukolorówka bez trefli. Otwierający obowiązkowo licytuje 3♣, a odpowiadający albo pasuje, albo wskazuje wariant dwukolorowy schematem „jak po Wilkoszu”:

3♦ = kara, kiery

3♥ = kiery, piki

3♠ = piki i kara

Po wskazaniu dwukolorówki licytacja sforsowana jest do dogranej.

Inne odpowiedzi

W związku z takim ustaleniem odpowiedź 3♣ nie ma znaczenia sign off, lecz jest nieco inwitująca.

Ponieważ odpowiedź 2♦ odciążyliśmy od rąk dwukolorowych, można przyjąć, że silne ręce jednokolorowe na kierach lub pikach można licytować poprzez odzywkę 2♦, a potem zgłoszenie swojego koloru. W tej sytuacji bezpośredni skok na 3♦, 3♥ lub 3♠ oznacza ręce **inwitujące** na dobrym kolorze, (takie jak w licytacji: 1♣ – 1♥ – 1BA – 3♥).

Licytacja po interwencji przeciwnika

Nowy kolor jest nieforsujący na wysokości dwóch i forsujący na wysokości trzech. Kontra jest negatywna. Otwierający z dobrą czwórką w licytowanym kolorze może na nią spasować.

Odcinek 5. Otwarcie 2♦ - Multi

Otwarcie 2♦ ma w systemie WJ 05 odmienne znaczenie niż w WJ 2000. Główną przyczyną tej zmiany jest polityka światowych i europejskich władz brydżowych, które uznają konwencję Wilkosza jako na tyle trudną dla przeciwników, że nie wolno jest stosować na otwartych turniejach par. Okazało się, że zastąpienie Wilkosza „polskimi dwukolorówkami” 2♥ i 2♠, a przyjęcie otwarcia 2♦ jako oznaczającego blokujące otwarcie na starszej szóstce wcale się źle nie sprawdza (a być może nawet lepiej niż wariant z Wilkoszem).

Licytację po otwarciu 2♦ bardzo dobrze opisał Sławomir Zawisłak w „Brydżu 2004/4). W tym miejscu przytoczę pokrótce tamte ustalenia – z jedną dość istotną zmianą.

Otwarcie 2♦ dajemy z ręką, z którą „dawniej” otworzylibyśmy 2♥ lub 2♠, czyli z siłą 6-11 PC na niezłym kolorze.

W dalszej licytacji odpowiadającemu powinien przyświecać jeden z następujących celów:

- 1) zatrzymanie się na jak najniższej wysokości, gdy karta się nie fituje (czyli w sytuacji, gdy do koloru sześciokartowego trafia krótkość) – również ze stosunkowo silną kartą
- 2) zagranie kontraktu ze swojej ręki, gdy karta daje szansę wygrania dogranej
- 3) zalicytowanie kontraktu możliwie szybko (bez zbędnych ceregieli), gdy karta się fituje, co łatwo rozpoznać, gdy odpowiadający ma dobre uzupełnienia w obu starszych kolorach; w takiej sytuacji polecane jest szybkie zalicytowanie dogranej, aby uniemożliwić przeciwnikom znalezienie opłacalnej obrony – lub własnej gry, gdy mają przewagę siły
- 4) ewentualne zaciemnienie bilansu rozdania z kartą słabą – ale niegroźną misfitami

Cel 1) realizujemy poprzez odzywki typu „pasuj lub popraw”:

Odpowiedzi 2♥ i 2♠

Odpowiedzi te oznaczają: pasuj, jeśli masz zaliczowany przez mnie kolor. Co ciekawe: 2♥ z reguły zaliczujemy mając słabsze kiery niż piki i odwrotnie.

Z kartą ♠KW5 ♥54 ♦DW76 ♣D543 pomimo lepszych pików niż kierów licytujemy 2♥ – a to po to, by zatrzymać się w kontrakcie 2♥, gdy partner ma kiery. Jeśli ma on piki, to poprawi nas na 2♠, a my z przyjemnością spasujemy.

Z kartą ♠3 ♥K1065 ♦KD43 ♣AD54 licytujemy 2♠! Jeśli partner ma sześć pików, to nie wygramy zapewne nic więcej niż 2♠ – a partner wtedy na 2♠ spasuje. Jeśli jednak partner ma kiery, to będzie licytował dalej, a my wtedy zaproponujemy końcówkę kierową.

Po odpowiedzi 2♥ otwierający nie ma żadnych możliwości „policytowania sobie”: z wariantem na kierach **musi** spasować, a z wariantem na pikach **musi** powiedzieć 2♠ (jeśli ma ochotę na inną odzywkę, to znaczy, że wybrał złe otwarcie). Ten przymus wynika stąd, że anemiczna odpowiedź 2♥ sugeruje misfity.

Po odpowiedzi 2♠ otwierający **musi** spasować, jeśli ma szóstkę pików. Być może partner ma w pikach renons, i jest wielki misfit. Jeśli jednak otwierający ma kiery, to po odpowiedzi 2♠ „może rozwinąć skrzydła”. W szczególności zaś może zaliczować 2BA (góra otwarcia na kierach), 3♣, 3♦ („naturalne”, góra otwarcia na kierach i z boku odpowiednio trefle lub kara). Ze słabym otwarciem na kierach otwierający licytuje 3♥.

Otwarcie 2♦ często oparte jest na dobrym kolorze i znikomej liczbie figur w bocznych kolorach. Dlatego najczęściej dobrze jest grać kontrakt z drugiej ręki – jeśli ma to być wysoka gra, ręka zasobna w figury boczne lepiej odeprze atak, gdy będzie rozgrywała. Dlatego też dalsza licytacja w przypadku, gdy opowiadający ma kartę silną, jest tak ustawiona, by rozgrywać z ręki silniejszej (cel 2). Na przykład z kartą ♠AD4 ♥K432 ♦KDW74 2♣3 chcemy grać końcówkę nawet do słabego otwarcia partnera. Jednak niezależnie od tego, czy partner ma piki, czy kiery, wolimy grać z własnej ręki, bo wist w drugi kolor starszy lepiej odeprzemy z pozycji rozgrywającego.

Odpowiedź 2BA

Odpowiedź 2BA dajemy najczęściej z rękami silnymi w celu sprawdzenia możliwości zagrania dogranej lub gry premiowej. 2BA pełni rolę pytanie o rodzaj otwarcia. Odpowiedzi na to pytanie są następujące:

3♣ – maksimum otwarcia. Po tej odzywce 3♦ jest pytaniem o kolor z prośbą o pokazanie koloru „odwrotnie: 3♥ oznacza piki, a 3♠ – kiery.

3♦ – dół otwarcia na kierach. Po tej odzywce 3♥ jest do pasa.

3♥ – dół otwarcia na pikach. Po tej odzywce 3♠ jest do pasa.

Odpowiedź 2BA może mieć również cel psychologiczny (cel 4). Można tak bowiem zaliczować również z kartą słabą w celu zaciemnienia bilansu przeciwnikowi, np. w założeniach korzystnych z kartą: ♠KW ♥765 ♦D975 ♣W654.

W celach taktycznych lepiej więc przyjąć, że odpowiedź 3♣ jest silna, a 3♦, 3♥ – słabe. Po licytacji:

2♦ – 2BA

3♦ – 3♥ (do pasa)

przeciwnik nie wie, czy pytający blefuje, czy po prostu zniechęciła go odpowiedź partnera.

Po rebidzie 3♣ stosujemy wariant licytacji „pasuj lub popraw”:

2♦ – 2BA

3♣ – 3♥ = pasuj z kierami, licytuj z pikami

- 3♠ = pasuj z pikami, licytuj z kierami

Odpowiedź 3♦

3♦ oznacza kartę inwitującą do końcówki z fitami w obu kolorach starszych. Korzystnie jest tak licytować, gdy boimy się, że po ewentualnym 2BA i konwencyjnej odpowiedzi przeciwnicy mogliby wskazać sobie wist (lub opłacalną obronę) kontrą.

Po odzywce 3♦ otwierający licytuje 3♥(3♠) z dołem otwarcia i 4♣ (4♦) z górą otwarcia na treflach (pikach). Po tej drugiej odpowiedzi istnieje możliwość wybrania ręki rozgrywającego.

Odpowiedź 3♥

Odpowiedź ta ma znaczenie taktyczne: „pasuj z kierami licytuj 3♠ z pikami”. Najczęściej licytujemy tak ze słabą kartą z fitami w obu kolorach starszych w celu zablokowania przeciwnika.

Odpowiedź 3♠

Inwit do 4♠ na własnym kolorze

Odpowiedzi 4♣, 4♦

Chęć gry kontraktu na wysokości czterech w kolor partnera z ręki swojej (4♣) lub partnera (4♦). Po 4♣ otwierający pokazuje swój kolor teksasem (4♥ = mam piki), a po 4♦ licytuje swój kolor naturalnie.

Odzywkę 4♦ wybierzemy, gdy z jakichś powodów wolimy przerzucić rozgrywkę na partnera lub gdy boimy się kontry (np. wskazującej możliwość obrony) na odzywkę 4♣.

Odpowiedzi 4♥, 4♠

Naturalne – z własnego koloru

Odpowiedź 3♣

Sztuczna silna odpowiedź – gdy chcemy pokazać swój kolor, a nie pytać. Po odpowiedzi 3♣ otwierający licytuje obowiązkowo 3♦, a odpowiadający pokazuje swój kolor naturalnie: 3♥, 3♠, 4♣, 4♦ (3BA może oznaczać rękę na pełnym kolorze młodszym).

Licytacja po interwencji

Po interwencji przeciwnika kontry są karne, a nowy kolor pełni rolę „pasuj lub popraw”.

My	Oni	My	
2♦	2♠	kontra	= karna
2♦	3♣	3♥	= do koloru; jeśli masz kiery, to pasuj, jeśli nie, to licytuj dalej
2♦	3♣	4♣	= pokaż (naturalnie) swój kolor

Odcinek 6. Otwarcia 2♥, 2♠

Otwarcia 2♥ i 2♠ te oznaczają siłę poniżej otwarcia (6-11), piątkę w licytowanym kolorze i drugą piątkę: w przypadku otwarcia 2♥ może to być dowolna piątka, w przypadku otwarcia 2♠ musi to być piątka młodszą.

Dalsza licytacja powinna mieć znamiona taktyczne. Z fitem czterokartowym w kolorze otwarcia polecam natychmiastowy skok na wysokość czterech (oczywiście założenia grają tu niebagatelną rolę). Taka licytacja może mieć charakter zarówno ofensywny (do wygrania), jak i blokujący i nie tworzy sytuacji forsującego pasa; a jeśli do licytacji włączą się przeciwnicy, to odpowiadający pełni rolę „szefa pary”.

Odpowiadający może oczywiście na otwarciu spasować, a po otwarciu 2♥ wybrać odzywkę 2♠: „pasuj z pikami lub licytuj swój kolor młodszy”.

Odpowiedź 2BA

Odpowiedź 2BA jest pytaniem o boczną piątkę. Po otwarciu 2♥ piątkę pik otwierający pokazuje poprzez odzywkę 3♥. W dalszej licytacji obowiązuje zasada: kolor młodszy uzgadniamy naturalnie, kolor starszy – cue bidem.

2♥ – 2BA

3♦ – 4♦ – silne (szlemikowe) uzgodnienie kar

2♥ – 2BA

3♦ – 3♠ – silne (szlemikowe) uzgodnienie kierów – cue bid

2♥ – 2BA

3♦ – 3♥ – inwitujące (ale nieforsujące) – być może z dublem kier tylko

2♥ – 2BA

3♥ – 3♠ – silne uzgodnienie pików

Inne odpowiedzi

Inne odpowiedzi: 3♣, 3♦, 3♥ po 2♠ i 3♠ po 2♥ są naturalne – co najmniej sześć kart, forsujące.

2♠ – 3♥

4♥ (raczej singiel kier)

2♠ – 3♥

4♣ = cue bid krótkościowy przy ficie (co najmniej dublu) kierach

Licytacja po interwencji przeciwnika

Po interwencji przeciwnika kontry są karne, a nowy kolor pełni rolę „pasuj lub popraw”.

My	Oni	My	
2♥	2♠	kontra	= karna
2♥	3♣	3♦	= do koloru; jeśli masz kara, to pasuj, jeśli nie, to licytuj dalej
2♥	3♣	4♣	= pokaż swój najbliższy kolor

Odcinek 7. Licytacja po interwencji

Licytacja po interwencji kontrą po otwarciu 1♥, 1♠

Po interwencji kontrą odzywka 1BA oznacza półpozytywną kartę (7-11 PC) z fitem trzykartowym. Odzywka 2BA pełni rolę inwitu do dogranej z fitem czterokartowym (i podobnej sile co 1BA).

Poparcie z przeskokiem jest blokujące.

Skok na 4♥, 4♠ (w kolor partnera) jest stricte blokujący. Po nim wszystkie pasy są nieforsujące.

Odzywka **3BA** jest konwencyjna. Oznacza chęć grania 4♥ (4♠), ale jest silniejsza niż bezpośrednio 4♥(♠) i tworzy sytuację pasa forsującego, gdy przeciwnicy nas przelicytują.

Skoki nowym kolorem przyrzekają oprócz licytowanego koloru pięciokartowego fit w kolorze partnera (konwencja kolor + fit). Skok pojedynczy zobowiązuje do fitu trzykartowego (np. 1♥ ktr 3♣), a skok podwójny (np. 1♥ – ktr – 4♣) przyrzeka fit co najmniej czterokartowy.

Licytacja po interwencji kolorem po otwarciu 1♥, 1♠, np. 1♥ - 2♣

Praktyka wskazuje, że po wejściu przeciwnika kolor przeciwnika jako „co najmniej inwit z fitem” nie sprawdza się. Niezbędne staje się rozróżnienie kart inwitujących od silnych (niektórzy starają się również rozróżniać karty z fitem trzykartowym i czterokartowym). Na przykładzie sekwencji My: 1♠ Oni: 2♣ proponuję przyjąć następujące ustalenia:

2BA – forsing do dogranej na układzie niezrównoważonym (najczęściej z fitem czterokartowym).

3♣ – inwit do dogranej lub „zły forsing” z fitem trzykartowym.

Innymi słowy 2BA zajmujemy tylko wtedy, gdy jesteśmy pewni, że kontraktem ostatecznym nie może być 3BA. Dziwne? Nie! Jeśli chcemy grać w bez atutu, to tylko z ręki partnera, aby chronić przed pierwszym atakiem jego ewentualne stopery w kolorze przeciwnika. Jeśli mając trzykartowy fit w kolorze partnera dopuszczamy grę w bez atutu, licytujemy kolor przeciwnika. Może bez atutu zapowie partner – jednak musi mieć na to kartę przesądzającą dograną, bo spodziewa się, że mamy kartę zaledwie inwitującą do dogranej.

(My możemy jednak posiadać również silniejszą kartę zrównoważoną – taką, że

- 1) Zawsze dołożymy końcówkę, jeśli partner jej nie zapowie;
- 2) Nie chcemy prowokować partnera do wysokich licytacji – wolimy kontrować, jeśli nas przeciwnicy przelicytują; lub
- 3) Liczymy na to, że z dobrym otwarciem i dobrymi stoperami w kolorze przeciwnika partner zapowie 3BA.)

Naturalne znaczenie odzywki 2BA trzeba przesunąć do kontry negatywnej, np.

1♠ – 2♣ - kontra – pas

2♥ – pas – 2BA = naturalny inwit do 3BA

Licytacja po wejściu przeciwnika po naszym otwarciu 1BA

Kontra jest negatywna.

2BA jest Lebensohlem – oznacza rękę nieforsującą na kolorze młodszym od koloru wejścia lub rękę forsującą do dogranej z drugim kolorem starszym (czwórką lub nienajlepszą piątką).

3 w kolor jest forsujące.

3BA licytujemy z zatrzymaniem w kolorze przeciwnika.

Licytacja po wejściu przeciwnika po naszym otwarciu na wysokości dwóch

Zbierzmy w tym miejscu ogólne zasady licytacji po wejściu przeciwnika po naszym otwarciu na wysokości dwóch.

Po otwarciu 2♣: kontra jest negatywna, inne odzywki naturalne.

Po otwarciach 2♦, 2♥, 2♠ kontra jest karna, a przelicytowanie przeciwników nowym kolorem jest do długości: „pasuj lub popraw bez tego koloru”.

Odcinek 8. Licytacja w obronie

Omówmy w tym miejscu te zasady licytacji w obronie, które różnią się w stosunku do wersji WJ 2000.

Cue bid Michaelsa

Cue bid Michelsa to licytacja w kolor przeciwnika oznaczająca dwa co najmniej pięciokartowe kolory różne od koloru przeciwnika. Na przykład licytacja:

Oni My

1♥ 2♥

oznacza dwukolorową rękę z piątką pików.

Siła takiego wejścia może być bardzo różna w zależności od założeń – w założeniach korzystnych celem takiej odzywki może być na przykład przygotowanie obrony; z kolei po partii nie stosujemy tej konwencji ze słabymi kolorami z obawy przed misfitami i karną kontrą.

Proponuję drobne modyfikacje tej konwencji:

1♦ – 2♦ – dwukolorówka na kolorach starszych (w WJ 2000 oznaczało to dwukolorówkę z pikami). Takie jednoznaczne rozwiązanie lepiej się sprawdza w praktyce i tak ją stosuje większość czołowych par.

Dalsza licytacja jest następująca:

2♥, 2♠ – do gry (raczej bez dobrego fitu)

2BA – pytanie; – a w odpowiedzi pokazujemy kolor dłuższy lub krótkość przy równych kolorach

3♥, 3♠ mają charakter karty niezbyt silnej honorowo, za to z czterokartowym fitem.

Dokładnie tą samą konwencją stosujemy po otwarciu 1♣:

1♣ – 2♦ = dwukolorówka na kolorach starszych w sile niezdefiniowanej. Dalsza licytacja jak po otwarciu 1♦ i wejściu 2♦. Z innymi dwukolorówkami po prostu licytujemy kolor starszy, licząc na to, że młodszy uda się być może jeszcze pokazać (wyjątkiem jest licytacja 1♦ – 2BA, która jednoznacznie pokazuje trefle i kiery).

Licytacja po otwarciu przeciwnika 1BA

W Internecie popularna stała się obrona przeciwko bez atutu zwana obroną Jassema. Przypomina mi to trochę sytuację w otwarciu Wilkosza, której autorem (jak chodzą słuchy) nie jest wcale Andrzej Wilkosz. Różnica jest tylko taka, że tutaj sytuacja jest klarowna – na pewno ja nie jestem autorem tej konwencji. Ja tylko ją przytoczyłem w ramach opisu systemu WJ2000. Niestety, nie potrafię podać nazwiska prawdziwego autora.

Przypomnę ją tutaj raz jeszcze:

kontra – młodsza piątka, starsza czwórka

2♣ – ręka jednokolorowa na kolorze nieznanym (jeśli na kolorze młodszym, to ręka konstruktywna, bo z rękami blokującymi skaczemy na 3♣ lub 3♦)

2♦ – oba kolory starsze

2♥ – pięć kierów, młodszą czwórka

2♠ – pięć pików, młodszą czwórka

Zapewne istnieje wiele innych dobrych konwencji po bez atutu (np. podobna do powyższej, z tą różnicą, że 2♣ oznacza kolory starsze, a 2♦ jeden kolor starszy). Istotną zaletą tej konwencji jest rozróżnienie układów dwukolorowych – który kolor jest dłuższy. Różnicą przy wyborze kontraktu na atutach rozłożonych 4 do 2, a 5 do 2, czy 4 do 3, a 5 do 3 może być kilka lew.

Konwencję tę stosujemy zarówno na drugim, jak i czwartym ręku.

Licytacja po otwarciu przeciwnika słabym bez atutu.

Słabe bez atutu jest bardzo popularne na Zachodzie, a coraz więcej par stosuje je również w Polsce. W dobie internacjonalizmu musimy być na nią przygotowani.

Najprościej będzie stosować ten sam schemat, co po silnym bez atutu z drobnymi modyfikacjami:

- wejścia, oprócz układu, muszą charakteryzować się odpowiednią siłą – mniej więcej siłą otwarcia
- kontra jest wywoławcza – obiecuje co najmniej po dwie karty w każdym kolorze; od 13 punktów.

Po kontrze licytacja zależy od ustaleń przeciwników. W najprostszym wariantcie, gdy odpowiadający ucieka z bez atutu na swój kolor, stosuje się kontry wywoławcze, np.

W N E S

1BA – ktr – 2♠ – ktr wywoławcza (najpewniej cztery kiery)

W N E S

1BA – ktr – 2♠ – pas

pas – ktr – pas – pas

pas

N kontrował wywoławczo, S ukarcił, bo miał piki.

Licytacja po otwarciu przeciwnika 2♦

Zakładamy, że otwarcie 2♦ oznacza rękę na nieznanym kolorze starszym: Multi lub Wilkosz. Proponuję dla uproszczenia stosować taką samą obronę dla obu sytuacji.

Po otwarciu 2♦ wszystkie odzywki zachowują swój naturalny charakter. Specjalnego omówienia wymaga kontra.

Kontra może mieć znaczenie silne (kontra objaśniająca) i tutaj nic się nie zmienia – jednak w wariantcie kontry wywoławczej stosujemy zasadę, że kontra jest wywoławcza do pików. Innymi słowy kontrujemy z kartą, z którą skontrolowalibyśmy otwarcie 2♠ – a na taką kontrę wymaga się co najmniej trzech (najczęściej czterech) kierów i co najmniej po dublu w kolorach młodszym.

A co robić z kartą, z którą skontrolowalibyśmy otwarcie 2♥, np. 14 punktów z czwórka pik i dublem kier? Na razie pasować.

2♦ – pas – 2♥ (3♥) – pas

pas – kontra

Kontra wywoławcza do kierów.

A co oznacza sekwencja:

W N E S

2♦ pas 2♥ pas

2♠ ktr

Skoro nie skontrolowaliśmy 2♦, to nie mamy kontry wywoławczej. Zatem kontra oznacza kontrę wywoławczą do kierów i partner może na nią spasować.

Przenieśmy się teraz na drugą stronę boiska:

W N E S

2♦ pas 2♥ ?

S zakłada, że W ma kiery i daje kontrę wywoławczą do kierów! Jeśli zaś ma kartę, z którą dałby chętnie kontrę do wariantu pikowego, to niestety musi odczekać jedno okrażenie. Albo powróci do niego 2♠ i wtedy da kontrę wywoławczą, albo zgaśnie 2♥, co oznacza, że jest misfit („ja mam kiery i za mną są kiery – dobrze, że cicho siedziałem”).

Odcinek 9. Konwencje specjalne

W tej części zaproponuję interesujące konwencje, które mogą stać się uzupełnieniem systemu każdej stałej pary.

3BA po trzecim kolorze

Przyjmijmy, że licytacja przebiega następująco:

1♥ – 2♦

2♥ – 2♠

a my posiadamy kartę: ♠KW65 ♦D4 ♥AW976 ♣K9

Odzywka 2♠ partnera była trzecim kolorem i mogła oznaczać czwórka pik lub kartę bez czterech pików i bez zatrzymania trefl. Jeśli partnerowi chodzi o znalezienie gry w piki, trzeba go czym prędzej poprzeć – jeśli zaś szuka zatrzymania treflowego, należy zająć bez atutu. Rozwiązanie tego problemu jest następująco:

3BA w odpowiedzi na trzeci kolor na wysokości dwóch oznacza rękę z czwórką w trzecim kolorze i zatrzymaniem w kolorze nielicytowanym.

Po takiej odzywce odpowiadający pasuje, gdy chodziło mu o zatrzymanie i licytuje wyżej, gdy chciał uzgodnić piki.

Specjalna sekwencja

Sekwencja, którą przedstawię jest popularna w USA, a mnie nauczył jej Piotr Gawryś. Jeśli więc potrzebujemy nazwy tej konwencji, to na polski użytek proponuję nazwać ją konwencją Gawrysia. Dotyczy ona dokładnie jednej sekwencji:

1♦ – 1♠

2♣ – 2♥

Ostatnia odzywka mówi: „licytuj 2♠” i jest dwuznaczna: sign off na pikach lub dowolny forsing.

Otwierający licytuje automatycznie 2♠, a odpowiadający spokojnie mówi, o co mu chodziło:

pas – miałem sign off na pikach

2BA – pytam forsująco (2BA w poprzednim okrążeniu byłoby nieforsujące)

3♣ – forsujące uzgodnienie trefli

3♦ – forsujące uzgodnienie kar

3♥ – kiery, forsing

3♠ – piki, forsing

Dzięki takiemu ustaleniu szybciotko i mię♦o przechodzimy w stany licytacji naturalnej bez strachu, że partner nam spasiuje.

Kolejnymi miłymi konsekwencjami jest możliwość rozróżnienia różnych rąk pikowych, z którymi bez tego ustalenia licytowalibyśmy 2♠; teraz, z kartą, z którą chcemy zamknąć partnerowi usta, licytujemy 2♥ i pasujemy na 2♠ (sign off na pikach). Natomiast odzywka 2♠ jest konstruktywna – oznacza około 10 PC na co najmniej pięćce pików.

Nie bez znaczenia jest możliwość rozwiązania rąk pikowo-kierowych

1♦ – 1♠

2♣ – 3♥

Inwit do dogranej na pięciu pikach i pięciu kierach. Z rękami forsującymi przechodzimy przez 2♥.

Odcinek 10. Wist i zrzutki

Najbardziej popularnym systemem wistowym w Polsce jest układ:

wist odmienny, zrzutki odwrotne, naturalny Lavinthal, zrzutka krakowska, odwrotne potwierdzenie wistu.

Spróbujmy po kolei ustalić, czy wszyscy jednakowo interpretujemy ten zestaw. W tej części opierać się będą głównie na książce „Techniki wistowania” Ryszarda Kiełczewskiego, do której lektury gorąco zachęcam.

Wist odmienny

Z **sekwensu honorowego** wistujemy najwyższą kartą, czyli asem z asa i króla, królem z miasza i tak dalej. Przeciwno grze w kolor wistujemy królem z konfiguracji as król sec (bez błotek).

Z **wewnętrznego sekwensu** wistujemy najwyższą kartą z sekwensu, czyli np. waletem z konfiguracji KW10x, a dziesiątką z konfiguracji D109x.

Nietypowo wistujemy z **sekwensu 109x** – dziewiątką.

Watro przy okazji pamiętać, że przeciwko grze **bezatutowej** w przypadku sekwensu dwukartowego często lepiej wyjść błotką. Osobiście z koloru KD865 polecam wist szóstką, z koloru KW103 zawistowałbym trójką, a posiadając D1095 wybrałbym wist piątką a nie dziesiątką (przeciwko grze kolorowej takie szanowanie błotek w długim kolorze rzadko jest kluczowe).

Spod **jednej figury** wistujemy zasadą druga, czwarta: z koloru trzykartowego z figurą wistujemy kartą środkową, z koloru dłuższego czwartą kartą. Osobiście nie polecam wistu dziesiątką z konfiguracji F10x (szkoda dziesiątki) – szczególnie na bez atu wist błotką może uratować lewę.

Z **błotek** wistujemy drugą od góry, czyli niższą kartą z dubla i środkową z trzech błotek. Jeśli w kolejnych lewie koloru wistu chcemy pokazać partnerowi ilość błotek w kolorze, to:

- gdy wist był z dubla, nie mamy wyboru – dokładamy kartę wyższą
- gdy wist nastąpił z trzech kart – dokładamy kartę niższą
- gdy wist nastąpił z czterech błotek, dokładamy kartę wyższą; jeśli nie możemy sobie na to pozwolić (karta jest za wysoka), to z pozostałych błotek dokładamy wyższą!. Na przykład: wistując z 7653 szóstką w następnej lewie dokładamy siódmkę, a wistując piątką z konfiguracji 9652 w następnej lewie dokładamy czwórkę (gdy szkoda dziesiątki). Partner widząc, że dwójka zginęła, może domyślić się, że to my jesteśmy jej posiadaczem.

Zrzutki odwrotne

Przez zrzutki odwrotne najczęściej rozumie się odwrotne zrzutki ilościowe i odwrotne zasady markowania wistu.

Odwrotną zrzutkę ilościową stosujemy w przypadku, gdy lewę zaczyna przeciwnik. Wyrzucenie kart w kolejności mała duża oznacza parzystą liczbę kart, a duża mała – nieparzystą. Ponieważ informacja o rozkładzie koloru może być potrzebna partnerowi już w pierwszej lewie, ilościówkę najlepiej dawać wyraźnie: od razu najwyższą z nieparzystej liczby kart i najniższą z parzystej. Systematyczne stosowanie zrzutek ilościowych znacznie bardziej ułatwia rozgrywkę niż obronę, dlatego dawanie czytelnych sygnałów ilościowych ograniczamy się do sytuacji szczególnych, na przykład wtedy, gdy chcemy odciąć przeciwnika od stołu.

